

B O G A N M E L D E L S E R

Ursula K. Hicks: Development from below. Local government and finance in developing countries of the Commonwealth. Oxford 1961, 549 sider.

Gennem mere end 100 år har et af grundprinciperne for det britiske kolonistyre været at regere så lidt som muligt. Formålet var i hovedsagen at skabe muligheder for udvikling af naturlige hjælpemidler, sikre ro og orden og dermed bane vej for kommercielt samkvem med områder og regioner, hvor manglende retssikkerhed lagde dette hindringer i vejen. Til dette formål gjaldt det om i størst mulig udstrækning at tage de myndigheder og institutioner i brug, som allerede fandtes i de pågældende lande, dels fordi disse var i besiddelse af fornødent lokalkendskab, dels fordi de allerede i forvejen i befolkningens øjne besad en betydelig myndighed. Naturligvis måtte disse myndigheder underkastes en vis kontrol, dels for at de nævnte formål kunne virkeliggøres, dels for at hindre magtmisbrug, der kunne bringe det engelske styre i miskredit hos befolkningen. Det var også i britisk interesse at styrke former for lokalt selvstyre, der tjente til at aktivisere befolkningen økonomisk og kulturelt, og derfor støttede koloniadministrationen i reglen sådanne reminiscenser af lokalt demokrati, hvor det fandtes.

Dette princip kommer klarest til udtryk i en skrivelse, som Lord Lugard i 1892 tilsendte The British East African Company, af følgende ordlyd.

»With regard to internal control of Uganda, in my opinion the object to be aimed at ... is to rule through its own executive government ... our aim should be to educate and develop the sense of justice ... An arbitrary and despotic rule, which takes no account of native customs, traditions and prejudices, is not suited to the successful development of an infant civilisation, nor in my view is it in accordance with the spirit of British colonial rule.«

En ny version af samme tankegang fin-

der vi i et cirkulære, som den britiske koloniminister i 1947 tilstillede guvernørerne over de forskellige afrikanske besiddelser. Det hedder her:

»... I have been considering some basic problems of African administration; I think it right that I should now address you on this subject, since our success in handling these problems, and the extent to which we can secure the active cooperation of the Africans themselves, may well determine the measure of achievement in the programmes of political, social, and economic advancement on which we have now embarked. I believe that the key to success lies in the development of an efficient and democratic system of local government. I wish to emphasize the words efficient, democratic and local. I do so, not because they import any new conception into African administration; indeed these have been the aims of our policy over many years. I use these words because they seem to me to contain the kernel of the whole matter: *local* because the system of government must be close to the common people and their problems; *efficient* because it must be capable of managing the local services in a way which will help to raise the standard of living; and *democratic* because it must not only find a place for the growing class of educated men, but at the same time command the respect and support of the mass of the people.«

Det er resultatet af disse bestræbelser og deres muligheder i en fremtid, hvor det engelske, i god forstand, paternalistiske styre er fjernet, der er emnet for denne bog. Kompetencen til at bedømme disse ting har forfatteren gennem sit mangeårige arbejde med disse problemer som forsker og lærer, og detailkendskabet har hun gennem omfattende studier i marken i løbet af de sidste 10-12 år. Om bogens formål og indhold siger hun i forordet: »... the building-up of local government as a preparation for independence, in the formerly colonial territories of the Commonwealth is the true hero of this book.«

B O G A N M E L D E L S E R

Ursula K. Hicks: Development from below. Local government and finance in developing countries of the Commonwealth. Oxford 1961, 549 sider.

Gennem mere end 100 år har et af grundprinciperne for det britiske kolonistyre været at regere så lidt som muligt. Formålet var i hovedsagen at skabe muligheder for udvikling af naturlige hjælpemidler, sikre ro og orden og dermed bane vej for kommercielt samkvem med områder og regioner, hvor manglende retssikkerhed lagde dette hindringer i vejen. Til dette formål gjaldt det om i størst mulig udstrækning at tage de myndigheder og institutioner i brug, som allerede fandtes i de pågældende lande, dels fordi disse var i besiddelse af fornødent lokalkendskab, dels fordi de allerede i forvejen i befolkningens øjne besad en betydelig myndighed. Naturligvis måtte disse myndigheder underkastes en vis kontrol, dels for at de nævnte formål kunne virkeliggøres, dels for at hindre magtmisbrug, der kunne bringe det engelske styre i miskredit hos befolkningen. Det var også i britisk interesse at styrke former for lokalt selvstyre, der tjente til at aktivisere befolkningen økonomisk og kulturelt, og derfor støttede koloniadministrationen i reglen sådanne reminiscenser af lokalt demokrati, hvor det fandtes.

Dette princip kommer klarest til udtryk i en skrivelse, som Lord Lugard i 1892 tilsendte The British East African Company, af følgende ordlyd.

»With regard to internal control of Uganda, in my opinion the object to be aimed at ... is to rule through its own executive government ... our aim should be to educate and develop the sense of justice ... An arbitrary and despotic rule, which takes no account of native customs, traditions and prejudices, is not suited to the successful development of an infant civilisation, nor in my view is it in accordance with the spirit of British colonial rule.«

En ny version af samme tankegang fin-

der vi i et cirkulære, som den britiske koloniminister i 1947 tilstillede guvernørerne over de forskellige afrikanske besiddelser. Det hedder her:

»... I have been considering some basic problems of African administration; I think it right that I should now address you on this subject, since our success in handling these problems, and the extent to which we can secure the active cooperation of the Africans themselves, may well determine the measure of achievement in the programmes of political, social, and economic advancement on which we have now embarked. I believe that the key to success lies in the development of an efficient and democratic system of local government. I wish to emphasize the words efficient, democratic and local. I do so, not because they import any new conception into African administration; indeed these have been the aims of our policy over many years. I use these words because they seem to me to contain the kernel of the whole matter: *local* because the system of government must be close to the common people and their problems; *efficient* because it must be capable of managing the local services in a way which will help to raise the standard of living; and *democratic* because it must not only find a place for the growing class of educated men, but at the same time command the respect and support of the mass of the people.«

Det er resultatet af disse bestræbelser og deres muligheder i en fremtid, hvor det engelske, i god forstand, paternalistiske styre er fjernet, der er emnet for denne bog. Kompetencen til at bedømme disse ting har forfatteren gennem sit mangeårige arbejde med disse problemer som forsker og lærer, og detailkendskabet har hun gennem omfattende studier i marken i løbet af de sidste 10-12 år. Om bogens formål og indhold siger hun i forordet: »... the building-up of local government as a preparation for independence, in the formerly colonial territories of the Commonwealth is the true hero of this book.«

Dette formål søger forfatteren at tjene gennem en meget detaljeret beskrivelse af de oprindelige lokale administrative og besluttende myndigheder i de forskellige områder, deres påvirkning og udvikling under indflydelse af det britiske styre samt den brug, som den seneste tids helt eller delvis selvstændige stater har gjort af det fundament, som forefandtes ved deres overtagelse af ansvaret.

Denne beskrivelse viser, at briterne dels har gjort meget for at holde liv i, undertiden genoplive, de lokalt selvstyrende organer eller institutioner, som var historisk givne, dels har søgt at udvikle de mere autokratiske former for nedarvet lokalt styre i demokratisk retning, og endelig har de bestræbt sig for at skabe nye lokale myndigheder i nær kontakt med befolkningen, hvor sådanne ikke fandtes. Der har herved navnlig i nyere tid, været en klar tendens til at tage britiske former som mønster, d.v.s., man har søgt at skabe alt i sit eget billede, dog med de modifikationer, som sømmer sig britisk empiricisme. Beskrivelsen af den nyeste udvikling giver også vidnesbyrd om, at de nye regimer har været villige lærlinge, både med hensyn til former, idemæssigt indhold og den udogmatisk indstilling.

Mrs. Hicks indskrænker sig ikke til beskrivelse; hun underkaster udviklingen og tilstandene i de forskellige lande en kritisk analyse: Hvormange kategorier eller »lag« af selvstyrende organer skal man have? Hvor omfattende skal de være? Hvor mange medlemmer bør der være i de folkevalgte råd, og hvorledes bør forholdet afgrænses mellem disse og funktionærer og embedsmænd? Alt naturligvis bedømt m.h.p. disse organers formål. Under diskussionen af disse spørgsmål bygger forf. naturligvis både på sit indgående kendskab til engelske forhold og på de studier, hun har gjort i de lande, hvis forhold det drejer sig om. Af særlig betydning bliver det her, at Mrs. Hicks blandt sine opgaver ved Oxford Universitet netop har at lede træningskursus for folk fra disse lande, der uddanner sig til tjeneste i lokale regeringsorganer. Hun har her rigelig mulighed for at komme problemerne ind på livet

ved drøftelse med sine elever. Faktisk er bogen for en stor del et resultat af disse drøftelser.

Et hovedproblem synes at være konflikten mellem effektivitet og demokrati. Det første hensyn kræver ofte et område af en størrelse, der svækker realiseringen af det andet. Spørgsmålet er, om der ikke på længere sigt vil være vundet en del ved at bringe ofre i effektivitet for at bevare befolkningens nære kontakt og personlige deltagelse i de lokale styrelsesorganer; for som Mrs. Hicks gentagne gange siger: Det er her, opdragelsen til demokrati foregår.

Hermed kommer vi til spørgsmålet om, hvad disse lokale organer har udrettet. Er den udvikling fra bunden, som Mrs. Hicks taler om i bogens titel, af større betydning, eller drejer det sig kun om en leg i sandkassen, der måske ad åre kan få betydning. På dette vigtige punkt giver bogen ikke et altfor klart billede.

Det indtryk, jeg har fået, er imidlertid, at der virkelig sker en hel del i disse små samfund og navnlig, at der kan komme til at ske noget i fremtiden, hvis det virkelig lykkes at mobilisere de lokale kræfter til løsning af fælles opgaver: veje, sanitetsvæsen, skolevæsen. Dette er det fundament, hvorpå de mere grandiose projekter, der findes i femårsplanerne, må bygge, hvis de skal stå solidt, og hvis de skal være i overensstemmelse med den brede befolknings trang og ønsker og ikke blot tilfredsstillende statsledernes forfængelighed og prestige.

Alle, der interesserer sig for de såkaldte u-lande, bør læse Mrs. Hicks' bog. Uden at forf. i mindste måde tilstræber at pynte på britisk kolonistyre, giver denne bog et gavnligt korrektiv til den antikolonialistiske propaganda, vi dagligt er udsat for; den giver også et lærerigt billede, såvel af den historiske udvikling af samfundsstrukturen, som af den nuværende tilstand i disse lande. – Og dette er altsammen af værdi i en situation, hvor disse forhold ikke længere er noget, der blot angår det britiske koloniministerium.

*Jørgen Pedersen**

* Dr. polit., fhv. professor ved Aarhus universitet.